

Arrest

nr. 57 764 van 11 maart 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 13 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. VAN EENOO, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1 De bestreden beslissing inzake de eerste verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger te zijn, van Armeense origine, en afkomstig uit Jerevan. U baatte er een café en een videotheek uit. Daarnaast had u ook een bedrijf in vleeswaren. In 2006 werd u lid van de politieke partij "Orinats Yerkir" ("Rule of Law") die toen een oppositiepartij was. Tijdens de presidentsverkiezingen in februari 2008 voerde u propaganda voor uw partij en was u vertrouwenspersoon in een kiesbureau in Jerevan. Na de verkiezingen stapte de partij "Orinats Yerkir" in de regeringscoalitie van president Sargsyan. Zoals vele andere partijleden was u het er niet mee eens dat "Orinats Yerkir" deel uitmaakte van deze coalitie. U was van mening dat uw partij op die manier zijn beloften tegenover het Armeense volk niet kon waarmaken. Tijdens bijeenkomsten van uw partij hebt u verschillende keren uw mening hierover geuit. Ook in uw café gaf u openlijk kritiek op de regering. Een maand of twee na de verkiezingen kwamen enkele leden van de nationale veiligheidsdienst u opzoeken in uw café. Ze zeiden dat u moest stoppen met openlijk uw mening te

uiten. Ze sloegen u ook waardoor u gewond raakte aan uw been. Op een dag in 2009 werd u door leden van de nationale veiligheidsdienst meegenomen naar een onbekende plaats waar u enkele uren werd vastgehouden. In oktober of november 2009 hebben leden van de nationale veiligheidsdienst u in uw café in Jerevan beschoten met rubberen kogels. Daarna sloegen ze alles kapot in uw café. Enige tijd later werd er een valse rechtszaak tegen u aangespannen. U zou iemand een bepaalde som geld verschuldigd zijn. Als u deze persoon niet betaalde, zouden al uw eigendommen in beslag genomen worden. U vermoedde echter dat de nationale veiligheidsdienst hier achter zat. Op aanraden van uw advocaat betaalde u de geldsom. Leden van de nationale veiligheidsdienst zijn ook een keer bij u thuis langsgekomen op zoek naar u. U was niet thuis, maar deze personen bleven voor uw huis op u wachten. Uw echtgenote, Muradyan Haykanush (O.V. 6.658.237), belde u op om u te waarschuwen dat u beter niet naar huis kwam tot deze personen vertrokken waren. Enkele dagen later, op 8 juli 2010, was u aan het werk in uw videotheek toen u door leden van de nationale veiligheidsdienst gearresteerd werd. Ze namen u opnieuw mee naar een onbekende plaats waar u zwaar geslagen werd. Op 15 juli 2010 werd u vrijgelaten. Uw paspoort werd echter afgenomen en u moest een document ondertekenen dat u het land niet mocht verlaten. Op 16 juli 2010 vernam u dat de rechtszaak tegen u werd afgesloten. U dook onder bij familieleden in Aparan. Uw vriend Manuk had er na uw arrestatie voor gezorgd dat uw echtgenote en uw twee kinderen het land al verlaten hadden en in België waren. Een andere vriend van u, Adamyan Andranik, is hoofd van de paspoortdienst. Hij zorgde ervoor dat u een duplicaat van uw paspoort kreeg en regelde ook de nodige reisdocumenten voor u. U vertrok op 30 augustus 2010 vanuit Jerevan met het vliegtuig naar Oekraïne. Uw vriend had ook bepaalde personen op de luchthaven in Jerevan omgekocht zodat u zonder enig probleem de controle kon passeren. In Oekraïne stapte u in een bestelwagen waarmee u verder reisde naar België. U kwam in België aan op 8 september 2010 en vroeg op 13 september 2010 asiel aan. Na uw aankomst in België hebt u via de telefoon van uw zus vernomen dat er nog enkele keren leden van de nationale veiligheidsdienst naar u zijn komen vragen. Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten voor: uw militair boekje, uw rijbewijs, een Armeens medisch attest d.d. 13/03/2008, een document van het Armeense Ministerie van Justitie d.d. 16/07/2010, en verschillende schriftelijke getuigenissen van partijgenoten.

B. Motivering

U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn, omdat u gezocht werd door de autoriteiten omwille van uw oppositieactiviteiten na de presidentsverkiezingen van februari 2008. U hebt namelijk verschillende keren openlijk kritiek geuit op de regeringscoalitie van president Sargsyan.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden, met name de veelvuldige bedreigingen, intimidaties, aanhoudingen en ernstige mishandelingen door leden van de nationale veiligheidsdienst omwille van uw oppositieactiviteiten in de nasleep van de politieke gebeurtenissen van 2008, niet aannemelijk.

Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. Het door u voorgelegde document d.d. 16/07/2010 van het Armeense Ministerie van Justitie stelt enkel dat u niet langer opgespoord wordt door de politie, maar er wordt verder niet in vermeld om welke reden of in welke zaak u gezocht werd door de politie. Dit document kan bijgevolg uw bewering dat de nationale veiligheidsdienst een valse rechtszaak tegen u heeft aangespannen niet staven. Het Armeens medisch attest d.d. 13/03/2008 bevat slechts medische gegevens betreffende bepaalde verwondingen aan uw knie, maar geeft verder geen uitsluitsel over de oorzaak of de precieze omstandigheden waarin u deze verwondingen zou opgelopen hebben.

Uit dit attest blijkt bijgevolg niet dat deze verwondingen het gevolg zouden zijn van uw beweerde mishandeling door leden van de nationale veiligheidsdienst. De schriftelijke getuigenissen van enkele partijgenoten van u tenslotte hebben geen objectieve bewijswaarde en kunnen de door u beweerde vervolgingsfeiten dus evenmin staven.

Er moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Uw militair boekje en uw rijbewijs bevatten louter persoonsgegevens die hier niet in twijfel worden getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

1.2. De bestreden beslissing inzake de tweede verzoeker luidt als volgt:

“

A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger te zijn, van Armeense origine, en afkomstig uit Jerevan. Sinds 1997 bent u gehuwd met Markosyan Hovhannes (O.V. 6.658.237). Jullie hebben twee kinderen samen. Uw echtgenoot was lid van de partij "Orinats Yerkir". In 2008 kreeg hij problemen omwille van zijn politieke activiteiten. Uw echtgenoot heeft u echter nooit iets verteld hierover. Op een keer raakte hij gewond aan zijn been en moest hij geopereerd worden. Ongeveer een jaar geleden werd er ook op hem geschoten. Een andere keer zijn leden van de nationale veiligheidsdienst bij jullie thuis langsgesproken op zoek naar uw echtgenoot. Hij was op dat moment niet thuis. Deze mannen bleven voor jullie huis op hem wachten. U belde uw echtgenoot op om hem te waarschuwen. Hij kwam pas naar huis toen die mannen vertrokken waren. Op een andere dag in juli 2008 keerde uw echtgenoot niet meer naar huis terug. Enkele dagen later zorgde zijn vriend Manuk ervoor dat u het land kon verlaten. Op 11 juli 2010 vertrok u samen met uw twee kinderen met het vliegtuig vanuit Jerevan naar Kiev, Oekraïne. Daar stapte u in een vrachtwagen waarmee jullie verder naar België reisden. Jullie kwamen in België aan op 16 juli 2010 en vroegen op dezelfde dag asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten voor: uw huwelijksakte en de geboorteakten van uw twee kinderen.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot, Markosyan Hovhannes (O.V. 6.658.237). In het kader van zijn asielaanvraag werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:

“U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn, omdat u gezocht werd door de autoriteiten omwille van uw oppositieactiviteiten na de presidentsverkiezingen van februari 2008. U hebt namelijk verschillende keren openlijk kritiek geuit op de regeringscoalitie van president Sargsyan.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en

gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden, met name de veelvuldige bedreigingen, intimidaties, aanhoudingen en ernstige mishandelingen door leden van de nationale veiligheidsdienst omwille van uw oppositieactiviteiten in de nasleep van de politieke gebeurtenissen van 2008, niet aannemelijk.

Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. Het door u voorgelegde document d.d. 16/07/2010 van het Armeense Ministerie van Justitie stelt enkel dat u niet langer opgespoord wordt door de politie, maar er wordt verder niet in vermeld om welke reden of in welke zaak u gezocht werd door de politie. Dit document kan bijgevolg uw bewering dat de nationale veiligheidsdienst een valse rechtszaak tegen u heeft aangespannen niet staven. Het Armeens medisch attest d.d. 13/03/2008 bevat slechts medische gegevens betreffende bepaalde verwondingen aan uw knie, maar geeft verder geen uitsluitsel over de oorzaak of de precieze omstandigheden waarin u deze verwondingen zou opgelopen hebben. Uit dit attest blijkt bijgevolg niet dat deze verwondingen het gevolg zouden zijn van uw beweerd mishandeling door leden van de nationale veiligheidsdienst. De schriftelijke getuigenissen van enkele partijgenoten van u tenslotte hebben geen objectieve bewijswaarde en kunnen de door u beweerd vervolgingsfeiten dus evenmin staven.

Er moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Uw militair boekje en uw rijbewijs bevatten louter persoonsgegevens die hier niet in twijfel worden getrokken."

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Uw huwelijksakte en de geboorteakten van uw twee kinderen bevatten louter persoonsgegevens die hier niet in twijfel getrokken worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de rechtspleging

De tweede verzoeker verwijst voor haar argumentatie integraal naar het beroep dat werd ingediend door haar echtgenoot de eerste verzoeker. Zij maakt deze argumentatie tot de hare. Zij heeft samen met haar echtgenoot asiel gevraagd en om dezelfde redenen. De beroepen worden dan ook wegens verknochtheid samen behandeld en berecht.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel voeren verzoekers een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève, van het artikel 1(2) van het Protocol betreffende de status van de vluchtelingen dd. 31 januari 1967 en van de materiële motiveringsplicht.

3.1.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst er vooreerst op dat het artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 1(2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen, geen directe werking hebben binnen de Belgische rechtsorde zodat de aangevoerde schending ervan niet dienstig is. De Raad gaat hier dan ook niet verder op in.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 13.315).

3.1.2 De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.1.3. Verzoekers voeren aan dat wat betreft de weigering van de erkenning van vluchteling zij niet akkoord gaan met het motief van de commissaris-generaal dat zij hun beschreven ernstige moeilijkheden, met name de veelvuldige bedreigingen, intimidaties, aanhoudingen en ernstige mishandelingen door leden van de nationale veiligheidsdienst omwille van de oppositieactiviteiten van eerste verzoeker, in de nasleep van de politieke gebeurtenissen 2008 niet aannemelijk maken en zij sluiten zich dus niet aan bij de informatie van de commissaris-generaal waaruit blijkt dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging is omwille van politieke redenen.

Zij wijzen er op dat er in Armenië, eind 2010 wel nog steeds mishandelingen en foltering, vooral door de politie en dit in de meerderheid van de gevallen onbestraft blijft en stellen dat er in juni 2010 amnestiemaatregelen werden afgekondigd waardoor oppositieleden die sinds maart 2008 (naar aanleiding van de toenmalige protesten) opgesloten zaten, vrijgelaten werden of strafvermindering verkregen. Uit de informatie van verzoekers zou tevens blijken dat de rechterlijk macht niet onafhankelijk werkt en zowel het politiek als het juridische systeem gekenmerkt wordt door zware corruptie. Verzoekers verwijzen naar het stuk 2 dat zij bij hun verzoekschrift hebben toegevoegd en sommen een resümé aan mensenrechtenrapporten op die hun argumentatie zou staven, met name: *“Nederlands Ambtsbericht augustus 2010, European Committee for the prevention of torture and inhuman or degrading treatment or punishment (19/03/2010), Amnesty International (mei 2010) en Council of Europe anti – torture Committee (mei 2010).”*

Wat betreft verwijzing naar de algemene rapporten die verzoekers opsommen in hun verzoekschrift wijst de Raad erop dat de inhoud van het antwoorddocument van de commissaris-generaal gesteund is op talrijke bronnen. De louter verwijzing naar twee mensenrechtenrapporten zonder neerlegging ervan bij het verzoekschrift is geen weerlegging van het door verwerende partij neergelegde onderzoek van CEDOCA. Bij gebrek aan neerlegging van deze documenten door verzoekende partij kan de Raad er geen rekening mee houden. Het in bijlage van het verzoekschrift neergelegde tweede stuk is een persmededeling en bijzonder summier. Verzoekende partij wijst niet aan waar dit document stelt dat *“de rechterlijke macht niet onafhankelijk is en dat zowel het politieke als juridische systeem gekenmerkt zijn door zware corruptie”*.

De Raad benadrukt nogmaals dat de bewijslast in de eerste plaats rust bij de asielzoeker en het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat de vrees reëel is. Verzoekers baseren zich louter op algemene rapporten en brengen geen enkele concrete elementen aan geënt op hun eigen situatie. Zij tonen hiermee geenszins aan dat de informatie op basis waarvan de commissaris-generaal zich baseert foutief zou zijn.

De bestreden beslissing wijst er op dat uit de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat, in het kader van de presidentsverkiezingen van 2008, er tijdens de kiescampagne druk werd uitgeoefend op opposanten en dat er sporadisch arrestaties waren, maar dat de campagne door de band rustig verliep; dat er op de kiesdag meldingen waren van intimidatie en zelfs geweld ten aanzien van vertrouwenspersonen van de oppositie; dat bij de daaropvolgende evenementen van maart 2008 hardhandig werd opgetreden tegen manifestanten en dat tegen een aantal personen een rechtszaak werd aangespannen. Er hebben zich in deze periode dus ernstige feiten die vervolging kunnen uitmaken, voorgedaan. In tussentijd is de situatie echter geëvolueerd. Afgezien van de twee gezochte personen die in de informatie worden vermeld, zijn alle personen die de autoriteiten willen vervolgen in het kader van deze evenementen reeds gearresteerd. Voor personen met het profiel van eerste verzoeker, met name een medewerker van de oppositie die propaganda voerde en als vertrouwenspersoon fungeerde in het kiesbureau Jerevan, blijkt uit de informatie dat ze wel druk kunnen ervaren vanwege de autoriteiten, maar dat er actueel geen gegronde vrees voor vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie.

De conclusie van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat de politieke problemen van eerste verzoeker, in het licht van alle informatie waarover hij beschikt, niet geloofwaardig zijn, wordt niet weerlegd door het betoog van verzoekers.

3.1.4. Verder argumenteren verzoekers dat zij wel overtuigende en concrete bewijsstukken hebben neergelegd en dat zij er van overtuigd zijn dat bepaalde personen niet zullen aarzelen om de meest radicale middelen te gebruiken ten einde hun stilzwijgen te bekomen en zij dus met redenen vrezen voor hun leven. Zij merken verder op dat er een gradatie is in de bedreigingen die eerste verzoeker heeft ondergaan; dat de feiten duidelijk het politieke karakter van de vervolgingen en eveneens de ernst van de vrees weergeven. Tot slot stellen zij dat zij hun volledige medewerking hebben verleend aan de asielinstanties door alle feiten waarover ze kennis hadden, in het eerste interview te hebben verteld.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal omstandig motiveert waarom de neergelegde documenten niet aanvaard worden. Verzoeker stelt louter niet akkoord te gaan met het oordeel van de commissaris-generaal en stelt dat deze documenten wel overtuigend en concreet zijn, maar gaat geenszins in op de specifieke motivering van de verschillende bewijsstukken afzonderlijk. Dergelijke beweringen kunnen de Raad geenszins overtuigen.

De Raad herneemt ook het volgende motief van de bestreden beslissing met betrekking tot de bewijswaarde van de neergelegde document en dat niet weerlegd wordt door verzoekers:

“Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. Het door u voorgelegde document d.d. 16/07/2010 van het Armeense Ministerie van Justitie stelt enkel dat u niet langer opgespoord wordt door de politie, maar er wordt verder niet in vermeld om welke reden of in welke zaak u gezocht werd door de politie. Dit document kan bijgevolg uw bewering dat de nationale veiligheidsdienst een valse rechtszaak tegen u heeft aangespannen niet staven. Het Armeens medisch attest d.d. 13/03/2008 bevat slechts medische gegevens betreffende bepaalde verwondingen aan uw knie, maar geeft verder geen uitsluitel over de oorzaak of de precieze omstandigheden waarin u deze verwondingen zou opgelopen hebben. Uit dit attest blijkt bijgevolg niet dat deze verwondingen het gevolg zouden zijn van uw beweerde mishandeling door leden van de nationale veiligheidsdienst. De schriftelijke getuigenissen van enkele partijgenoten van u tenslotte hebben geen objectieve bewijswaarde en kunnen de door u beweerde vervolgingsfeiten dus evenmin staven.”

Het middel is niet gegrond. Verzoekers kunnen niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend.

3.2. In een tweede onderdeel voeren verzoekers aan dat wat betreft de weigering van toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zij niet akkoord gaan met de commissaris-generaal dat zij geen aannemelijke verklaringen hebben afgelegd. Zij benadrukken dat de beoordeling van de asielaanvraag op zich los staat van de beoordeling van het reële risico zoals vervat in het artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verder stellen zij dat ze voldoende bewijsstukken hebben neergelegd en betwisten zij wederom de bestreden beslissing.

Aangezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers asielrelaas, kan dit relaas inderdaad niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a. en b. van de Vreemdelingenwet .

Verzoekers voeren tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de Vreemdelingenwet , noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Het artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet is niet geschonden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de eerste en de tweede verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de eerste en de tweede partij verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

S.QUINTENS

G. de MOFFARTS